

Jeden zákon vrátíme, ale Rathovi jde o víc

03.dubna 2006 Tomáš Julínek

Senátní zdravotní výbor jednomyslně doporučil zamítnout zákon o neziskových nemocnicích. Tedy zákon, jehož přijetím ministr zdravotnictví spolu s KSČM slavil vítězství nad ODS a lidovci.

Když socialisté házeli předlužené nemocnice na krk krajům, na pacientech jim nezáleželo. A když se hejtmanům podařilo tyto nemocnice zachránit, rozhodla se je ČSSD prostřednictvím zákona o neziskových nemocnicích nahnat zpět do státního područí.

Že státní zdravotnictví není žádný med, to si většina z nás pamatuje z dob komunismu. A dnes by to v krajských zdravotních zařízeních pod taktovkou státu nevypadalo o mnoho lépe. Stačí se podívat na fakultní nemocnice přímo řízené ministerstvem, které mají takové dluhy za léky, že jim hrozí zastavení dodávek.

Proč vláda, která se nedokáže postarat ani o tyto ústavy, chce opět rozhodovat v desítkách regionálních nemocnic, kterým decentralizace viditelně prospěla? Protože ministr Rath a premiér Paroubek se chovají v duchu hesla - když chcípne koza mně, ať chcípne i sousedovi.

Je záludné, že zákon nenese název „o státem řízených zdravotních zařízeních“, ale mluví se o něm jako o zákonu o neziskových nemocnicích. Na tom je pravdivé jen to, že nemocnice opravdu nebudou ziskové, ale ztrátové. Úředníkům, kteří o nich budou rozhodovat, aniž by nesli odpovědnost, nepůjde o prosperitu, ale o to, jaký dostanou úplatek, když povolí nákup toho či onoho zařízení. Neziskový princip znamená, že nemocnice musí všechn zisk reinvestovat (výměnou za daňové výhody), ne že se podřídí vládě a vlastníkům zbude jediné právo - platit takto vzniklé dluhy. Toto není standardní evropský zákon, je to norma upravená na míru KSČM.

Rath obsadil VZP, v rámci šetření zvýšil doplatky za léky a o pětinu omezil rozsah péče. Ve sněmovně má zákon, který tentokrát zestátní zaměstnanecké zdravotní pojišťovny a chystá se vypořádat s odbojnými soukromými lékaři. Tyto kroky mají jednoho společného jmenovatele: směřují zpět ke státnímu zdravotnictví.

Text je upravenou verzí článku, který vyšel 8. 3. 2006 v deníku Hospodářské noviny.